

rådgive os om, hvordan vi skal sikre den åbenhed og den transparens, som jeg gerne vil have, men jeg har altså ikke mulighed for at svare på spørgsmålet nu.

Jeg har heller ikke mulighed for at svare på spørgsmålet om tilbagebetalingstiden. Det er det samme, jeg meddelte alle ordførerne, da jeg sagde i min tale, at det er umuligt at sige, hvad der er behov for med hensyn til udvidelse af lånerammen. Ørestadsselskabet har sagt, at det er overvejende sandsynligt, der vil blive behov for det i løbet af 2004, og derfor kan jeg ikke svare på det. Jeg kan heller ikke svare, hvad min tærskel er. For det første ville det være for tåbeligt at give et svar, og for det andet ved jeg det ikke. Det må jeg tage højde for i den givne situation, men når vi kommer så langt, skal jeg nok svare på det.

Så er der spørgsmålet om den ene krone, og det vil jeg gerne gøre noget ud af, for det er jo et spørgsmål om indtægtsdelingen. Hr. Martin Lidegaard har i flere artikler og i flere interviews været inde på det, og derfor vil jeg gerne gøre noget ud af at fortælle det og forsøge at sige det så firkantet, jeg nu kan. Det er nemlig usikkert, hvor mange penge Ørestadsselskabet modtager pr. passager, og usikkerheden skyldes et forhold, som jeg i øvrigt påskønner meget, nemlig at billetteringssystemet i den kollektive trafik i hovedstadsområdet er meget kundevenligt, i og med at man kan køre på samme billet i alle de kollektive transportformer. Det tror jeg vi er enige om.

Kl. 17.30

Det betyder jo imidlertid også, at det er svært at vide, præcis hvor mange penge der bliver lagt til hver enkelt transportform. Det afhænger af rejsemønstret, dvs. hvor langt der køres i metroen, samt hvilke billettertyper der bruges i metroen. I henhold til lov om hovedstadsrådets kollektive trafik skal indtægterne deles i henhold til takststrukturen og det udførte persontransportarbejde.

Der var ved metroens driftsstart usikkerhed om indplaceringen af metroen. Men de første rejsehjemmelundersøgelser – ja, det hedder det – viste, at metroen kunne indplaceres i det gældende samarbejde på et niveau, der stort set modsvarede Ørestadsselskabets budgetforventninger, som jeg også sagde i min tale.

Som jeg også sagde i min tale, orienterede jeg Folketingets Trafikudvalg om dette i et brev af 5. september 2003. Altså: åbenhed, åbenhed, åbenhed.

Imidlertid er det usikkert, hvorvidt dette niveau kan opretholdes, og der er fortsat visse udeståender, som skal afklares mellem parterne, før der kan indgås en aftale. Det er altså en forhandlingssituation, vi er i, derfor kan jeg ikke svare så konkret, som man måske kunne ønske sig.

Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at når nogle politikere i pressen taler om, at et positivt udfald for Ørestadsselskabet i denne sag blot vil medføre, at pengene tages fra HUR's busser eller fra DSB, så er det en noget karikeret beskrivelse af virkelighedens verden. Der er ikke tale om, at pengene tages fra HUR eller DSB og føres over i Ørestadsselskabet eller omvendt. Der er tale om, at kagen skal deles mellem flere parter.

Hvorvidt metroen præcis modtager de budgetterede indtægter pr. passager, afhænger således ikke af politiske ønsker om at dræne midlerne i HUR, eller hvad man nu kan forestille sig, men udelukkende af, på hvilken måde og med hvilken billet passagererne bruger de forskellige transportformer.

Til hr. Martin Lidegaard kan jeg sige: Det er også svært, men jeg kan ikke komme det nærmere end det svar, jeg har forsøgt at give. Jeg har faktisk øvet mig på at læse det op, for det er svært. Men det var et spørgsmål, jeg havde forventet, fordi hr. Martin Lidegaard i pressen har været en hel del ude med det. Så jeg kan ikke komme det nærmere, selv om jeg får et yderligere spørgsmål. Så må vi have en skriftlig procedure om det ved lejlighed.

Jeg tror, det var det, jeg var rundt omkring. Jeg takker som sagt for debatten, om end jeg godt er klar over, at der kan være et enkelt spørgsmål til mig endnu.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det er der nu. Og fru Margrete Auken indleder.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det der med mafiametoder tager jeg så i mit svar, for der har jeg et par underholdende historier.

Men jeg vil godt for det første lige tage fat på åbenheden:

Sonja Mikkelsen lovede os åbenhed, meget. Ørestadsselskabet forsikrede dengang, at vi ville få åbenhed. Det har vi ikke fået. Åbenhed er jo ikke nok, når man bare tager en ting op en gang imellem. Det skal være sådan, at man kan gå ind